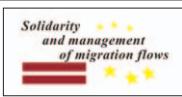

Hallo, Latvija!

Projektu līdzfinansē
Eiropas Savienība
2012. gada Nr. 2

No Turkmenistānas līdz Rīgai nav tālu

Titulētākās Latvija futbola komandas „Skonto” spēlētājs Ruslans Mingazovs ir uzaudzis Turkmenistānā. Uz Latviju viņš pārcēlās pirms četriem gadiem, un šajā laikā jau ir lieliski iejuties un pieņemis vietējo vidi.

Jūs esat trešās valsts valstspiederīgais. Pāstāstiet, kā esat iejuties Latvijā?

Esmu dzimis un uzaudzis Turkmenistānā, kur arī uzsāku savas profesionālā sportista gaitas. Bet uz Latviju atbraucu 2009.gada martā, tolaik man bija tikai 17 gadi. Klubs mani uzaicināja, un es šo piedāvājumu pieņēmu. Tā šeit arī spēlēju futbolu un esmu jau nodzīvojis četru gadus. Esmu iedzīvojies ļoti labi. Man šeit ļoti patik. Sākumā gan nācās pielāgoties vietējam klimatam, bet nu jau zinu, kas ir sniegs pavasarī un lietus ziemā.

Cik viegli bija integrēties vietējā sabiedrībā un vidē?

Pirmajā gadā man Latvijā bija ļoti grūti, jo sabiedrība, vide un komanda bija svešas. Manā dzīvē bija notikušas lielas pārmaiņas, tāpēc pats arī mazliet baidījos. Tomēr ar laiku viss ir mainījies uz labo pusī, esmu šeit iejuties. Paralēli sportam mācos Baltijas starptautiskajā akadēmijā, lai iegūtu augstāko izglītību. Jāatzīst, ka ļoti palīdzēja tas, ka šeit daudz tiek lietota krievu valoda, tāpēc nav lielu problēmu ar saziņu. Ar laiku atradu arī draugus komandā un ārpus spēļu laukuma, bet par vietējiem cilvēkiem varu teikt tikai to labāko. Cilvēki ir labsirdīgi, un konflikti šo gadu laikā nav pieredzēti. Bieži esmu aicināts ciemos un vienmēr labi un sirsniģi uzņemts.

Vai uzturat saikni ar savu dzimteni?

Protams, ka apzinos savas saknes. Ar savējiem sazinos gandrīz katru dienu — gan sazvanāmies, gan izmantojam internetu. Es spēlēju Turkmenistānas nacionālajā izlasē, tāpēc reizi trīs četros mēnešos man ir iespēja atgriezties dzimtenē, pārstāvēt valsti, satikt savu ģimeni. Ja Latvijā ir garakas brīvdienas, dodos uz Maskavu, uz kurieni atlido arī mani vecāki, tad satiekamies klātienē, pārrunājam, kā mums klājas, kas jauns. Šādas tikšanās tomēr ir diezgan sarežģitas gan mana spēļu grafika dēļ, gan arī emocionāli grūtas, jo es esmu vienigais dēls ģimenē. Patiesībā maniem vecākiem arī ir ļoti liels nopolns, ka esmu nonācis Latvijā un šeit spēlēju futbolu. Man sportā ir nosprausti augsti mērķi un Latvija ir ļoti pieņērota vieta to īstenošanai.

(Turpinājums 2. lpp.)

От Туркменистана до Риги недалеко

Игрок самой титулованной футбольной команды Латвии «Сконто» Мингазов Руслан вырос в Туркменистане. В Латвию он переехал четыре года назад и за это время прекрасно освоился в местной среде.

Вы житель третьих стран. Расскажите, как вы освоились в Латвии!

Я родился и вырос в Туркменистане, где и начал свою профессиональную карьеру спортсмена. В Латвию я приехал в марте 2009 года, тогда мне было всего 17 лет. Клуб меня пригласил, и я это предложение принял. Здесь я играю в футбол и прожил тут уже четыре года. Я освоился здесь очень хорошо. Мне здесь нравится. Сначала приходилось приспосабливаться к здешнему климату, но сейчас я уже знаю, что такое снег весной и дождь зимой.

Легко ли было интегрироваться в здешнее общество?

В первый год в Латвии мне было очень трудно, так как общество, среда и команда были чужими. В моей жизни произошли большие перемены, поэтому и сам немногого боялся. Но со временем все изменилось в лучшую сторону, я здесь освоился. Параллельно с занятиями спортом я учусь в Балтийской международной академии, чтобы получить высшее образование. Надо признать, очень помог тот факт, что здесь обучение ведется на русском языке, поэтому проблем с общением нет. Со временем обрел друзей в команде и вне команды, о местных жителях могу сказать только самое хорошее. Люди добродушны, за эти годы конфликтов не было. Часто приглашают в гости и всегда очень радушно принимают.

Вы поддерживаете связь с родиной?

Конечно, я осознаю свои корни. С родными я общаясь каждый день — мы созваниваемся и пользуемся интернетом. Я играю за национальную сборную команду Туркменистана, поэтому раз в три — четыре месяца я имею возможность вернуться на родину, представлять свое государство, встретиться с семьей. Если в Латвии получаю несколько выходных дней, еду в Москву, куда приезжают и мои родители, тогда получается очная встреча, беседуем, выясняем, как наши дела, обсуждаем новости. Такие встречи бывают редко из-за довольно напряженного графика игр, эмоционально такие встречи тоже переносятся сложно, так как я единственный сын в семье. Честно говоря, это заслуга моих родителей тоже, что я попал в Латвию и здесь играю в футбол. В спорте у меня есть определенные цели, и Латвия очень подходит для их осуществления.

(Продолжение на 4 стр.)

Turkmenistan is not far from Riga

Player of the titular Latvia's football team "Skonto" Ruslan Mingazovs grew up in Turkmenistan. He moved to Latvia four years ago and during this time he has perfectly adapted to the local environment.

You are a third-country national. Could you tell us how you have adjusted in Latvia?

I was born and raised in Turkmenistan and I started my way there as a professional athlete as well. I came to Latvia in March, 2009 when I was only 17. The club invited me and I accepted the invitation. So I have been playing football and living here for already four years. I have adjusted myself here very well and I really like to be here. At first, of course, I had to adapt to the local climate, but now I know what snow is in spring and rain in winter.

Was it easy for you to integrate into the local society and environment?

My first year in Latvia was very difficult as everything was unfamiliar — society, environment and the team as well. My life had changed significantly and I was a little afraid. But over time things have changed for the better, I have adjusted myself here. Along with the sport I am studying in the Baltic International Academy to get higher education. Russian is used all around here and I have to admit that it has really helped me and that is why I do not have many problems with communication. With time I found friends in the team and outside of it, and I can say only the best things about the local people. People are kind, and I have not experienced conflicts over these years. I have often been invited to visit friends and always been welcomed nice and good.

Are you still in touch with your native country?

Of course I know my roots. I get in touch with people dear to me nearly every day both by phone and internet. I am a member of the Turkmenistan National Team, so I have the opportunity to come home every three to four months to represent the country and to meet my family. When there are some longer holidays in Latvia, I go to Moscow, my parents also come there by plane and then we meet in person, discuss how we're doing, what's new. It is not easy to make such meetings because of my game schedule, and it is also emotionally difficult as I am the only son in my family. In fact, my parents did a great deal for me to be able come to Latvia and play football here. I have set high goals for myself in sport, and Latvia is a very suitable place for me to try and achieve them.

(Continued on page 6)

No Turkmenistānas līdz Rīgai nav tālu

(turpinājums, sākums 1. lpp.)

Vai šeit izdodas satikt arī savus tautiešus?

Šķiet, ka Latvijā no Turkmenistānas nav daudz cilvēku, vismaz man nav izdevies tos sastapt. Tiesa, nesen spēles laikā gan satiku vienu savu tautieti, kura ir apprecējusies ar latvieti. Ielūdza mani ciemos, ļoti sirsnīgi uzņēma. Varējām parunāt par dzimteni. Vienu gan varu apgalvot, ka daudzi cilvēki no Turkmenistānas šeit gribētu integrēties, jo Latvija, lai arī nav pats Eiropas centrs, tomēr ir ļoti eiropeiska un dod diezgan daudz iespēju

cilvēkiem. Es noteikti ieteiktu saviem tautiešiem šeit padzīvot, jo te ir lieliskas kultūras iespējas, laba sabiedrība. Te nav agresijas pret cittautiešiem. Jāņem gan vērā, ka šeit ir Šengenas zonas prasības un jārēķinās ar dažādu dokumentu kārtotošanu. Tomēr to arī var atrisināt, jo sazinājai ar atbildīgajām iestādēm nekādas valodas barjeras neeksistē. Manā gadījumā gan daudz palīdzēja arī futbola klubs, kurš parasti kārto visas nepieciešamās dokumentu formalitātes. Vienu gan varu apgalvot, dzīve Latvijā man ir devusi lielisku dzīves skolu.

Foto no personīgā arhīva

Caur valodu vēlas atklāt latviešu kultūru

Aktrise Svetlana Voroņecka pirms sešiem gadiem atbrauca uz Latviju no Karēlijas, lai strādātu Rīgas Krievu teātrī. Tagad viņa Latvijā izveidojusi ģimeni un saista savu dzīvi ar Latviju. Svetlana Voroņecka intensīvi mēģina apgūt latviešu valodu un atzīst, ka tas ir pirmais priekšnoteikums, lai trešās valsts valstspiederīgais veiksmīgi atklātu valsts kultūrvidi. Jau nā māksliniece sajūsmīnās par Rīgas arhitektūru un atzīst: „Pie labām lietām pierod ātri!“

No kuras valsts esat un kādu iemeslu dēļ ieradāties Latvijā?

Esmu dzimusi Krievijā, visu dzīvi nodzīvoju Karēlijas Republikā. Esmu dzimusi mazā ciemā, beigusi tur skolu, pēc tam braucu uz Republikas galvaspilsētu Petrozavodsku, kur piecus gadus mācījos uni-

biedrus uzaicināja strādāt šeit, Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātrī. Režisors Andrejs Prikotenko, kas mūs ielūdza, savulaik ar mūsu kurga vadītāju bija dienējis armijā. A.Prikotenko atbrauca apskatīt mūsu kurga audzēkņus un ielūdza mani un vēl četrus kursabiedrus braukt strādāt uz Rīgu.

Sākumā Jūs domājāt Latvijā pavadīt tikai kādu konkrētu laika posmu?

Jā, protams. Ar mani noslēdza līgumu uz gadu. 2006.gadā es atbrauca uz Rīgu, nosrādāju vienu sezonu un devos atpakaļ uz Krieviju. Latvijā es iepazinos ar savu nākamo vīru, kurš arī strādāja teātrī. Vēlāk jau es braucu nevis uz teātri, bet pie viņa. Man atkal piedāvāja darbu teātri, ne kā aktrisei, bet kā režisora palīgam. Nostrādāju teātrī vienu sezonu, tad biju bērna kopšanas atvalīnājumā. Tikai maijā atkal esmu sākusi strādāt. Tā ir sanācis, ka esmu Rīgā gana ilgi, bet strādāju ne tik ilgi.

Kāds tagad ir Jūsu statuss Latvijā?

Es esmu Krievijas pilsonе, un man ir pagaidu uzturēšanās atļauja, kuru katru gadu pagarinu. Nākamajā vasarā būs jau pieci gadi kopš šeit dzīvoju un man ir tie-

Svetlana Voroņecka Tērvetē

versitātē vēstures fakultātē. Savā iegūtajā specialitātē — vēsturnieks — dokumentētājs — nenostrādāju nevienu dienu, jo uzreiz iestājos Petrozavodskas Konservatorijas Teātra nodalā. Pēc četru gadu ilgām mācībām mani un manus kursa-

sības, nokārtojot valsts valodas eksāmenu, pretendēt uz pastāvīgo uzturēšanās atļauju. Pagājušajā gadā nokārtoju latviešu valodas eksāmenu un nākamgad pretendēšu uz pastāvīgo uzturēšanās atļauju.

Vai latvieši Jums palīdz iekļauties vietējā sabiedrībā?

Pirmajā gadā nekontaktējos ar latviešiem, Rīgas Krievu teātrī visi runā krievu valodā. Ja mēs ar vīru kaut kur braucām, piemēram, uz Ventspili, runāja vīrs, jo es neko nesapratu. Arī veikalos tādās nepieciešamības nebija. Tagad esmu sākusi vairāk kontaktēties latviešu valodā. Esmu apmeklējusi Attīstības aģentūras „Pieci“ organizētos kursus un jau nekautrējos runāt latviešu valodā. Tomēr galvenais kontaktu loks man ir krievu valodā runājošie. Agrāk trešo valstu valstspiederīgajiem Latvijā nebija latviešu valodas kursu, tagad tie ir pieejami, jo tos finansē Eiropas trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds ar Latvijas valsts atbalstu, īstenošanu pārrauga Kultūras ministrija. Man šķiet, ka Latvijā interese ir ļoti liega. Man ir veicies, ka ir bijusi iespēja apgūt valodu gan kursos, gan sarunvalodu klubā, ko organizē Attīstības aģentūra „Pieci“, kā arī Latvijas Sarkāna krusta un Rīgas domes piedāvātajos kursos. Ir jāmeklē šīs iespējas.

Kā Jūs vērtējat Latvijas kultūras dzīves bagātību?

Pirmajā gadā Latvijā visu laiku pavadiju teātri un pilnībā nezināju latviešu valodu. Bet vēlāk, ar vīra palīdzību, iepazinu dažādas Latvijas vietas — Siguldu, Ventspili, Tērveti. Viņš man stāstīja par Vecrīgas arhitektūru — Trīs brāļiem, Zviedru vārtiem, Doma laukumu. Tā kā es nezi-

nāju valodu, tad man bija grūti izbaudīt vietējo kultūru. Vienreiz mēs bijām Rīgas svētkos, un pasākuma vadītājs runāja tikai latviešu valodā. Es jutos sveša, jo vieniem bija jautri, bet es neko nesapratu. Tad es apjautu, ka tā ir mana problēma, jo nezinu valodu. Es sākumā negāju uz latviešu teātra izrādēm, bet pavism ne sen pirmo reizi kopā ar grupu, kurā mācos latviešu valodu, biju Lelļu teātrī. Man tik ļoti patika, nožēloju, ka lidz šim biju gājusi vien uz krievu izrādēm. Es sapratu, ja es ietu uz izrādēm, koncertiem, vieglāk būtu apgūt valodu.

Jūsu meita arī mācās latviešu valodu?

Tagad, kad Attīstības aģentūras "Pieci" projektā apgūstu latviešu valodu, manai meitai ir iespēja iejusties latvisķā vidē, komunicējot ar bērniem un apgūstot latviešu valodu integrācijas centrā "Pietura bērniem". Valodu viņa apgūst arī no grāmatām. Bērnudārzā meita sāks iet no septembra, krievu plūsmas bērnudārzā.

Krievijā teātra dzīve ir ļoti augstā līmenī, kā ir Latvijā?

Tur es biju tikai studente, šeit es atbraucu jau kā aktrise. Rīgas Krievu teātri Krie-

vijā zina. Man nebija sajūtas, ka te ir perifērija. Esmu sapratusi, ka šeit cilvēki runā tīrākā un kulturālākā krievu valodā, bez žargona. Par laimi, šeit ir saskarsmes kultūra, tā ir augstāka nekā Krievijā, ne visur, bet tā ir.

Jums kā trešās valsts valstspiederīgajai pieteik informācijas par kultūras notiku-miemi Latvijā?

Nē, jo informācija par tiem galvenokārt ir latviešu valodā. Agrāk ziņas nelasīju latviešu valodā, tagad to daru – labākai valodas apguvei.

Ja būtu šāda informācija, tas jums palidzētu?

Jā, tas palidzētu iepazīt Latvijas kultūras vidi un apgūt valodu. Informācijas trūkumam traucē arī samērā sašķeltā informatīvā telpa. Krievu valodas mediji neinformē par latviešu kultūras pasākumiem. Un es dzīvoju tajā vidē, kurā runā krievu valodā. Ja Latvijā runātu tikai latviešu valodā, tad man būtu vieglāk.

Ko Jūs ieteiktu citiem trešo valstu valstspiederīgiem, kuri plāno doties uz Latviju?

Mācīties valodu, savādāk nav iespējams.

Jāinteresējas par kultūru, vēsturi, jāapmeklē pasākumi. Galvenais ir cilvēka vēlme, un nedrīkst baidīties kontaktēties.

Ko Jūs ieteiktu pašiem latviešiem, lai viņi labāk uzņemtu trešo valstu valstspiederīgos?

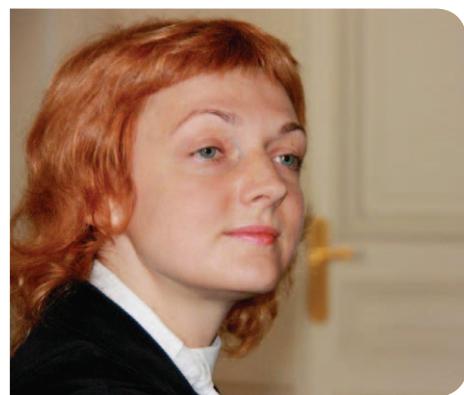
Es pret sevi neesmu izjutusi antipātijas. Man šķiet, latvieši ir lojāli, nav agresīvi noskaņoti pret cittautešiem. Es pat nezinu, ko ieteikt. Man šķiet, viss ir normāli.

Kādi ir Jūsu nākotnes plāni?

Es gribu palikt Latvijā, šeit ir mana ģime-ne, aug meita. Galvenais mans personiskais mērķis ir iemācīties valodu.

Redakcijas piebilde. Svetlana ar avīzes „Hallo, Latvija!” palīdzību vēlas atrast latviešu ģimeni, kura, runājot ar jauno mākslinieci latviešu valodā, palīdzētu viņai apgūt valodu un iepazīt latviešu kultūru, tāpēc sūtiet savus piedāvājumus uz e-pastu info@iac.lv vai arī uz info@hallo-latvia.lv, Jūsu sūtītā informācija tiks pār-adresēta Svetlanai.

Eksperta skaidrojums par trešo valstu valstspiederīgo iespējām izkopt savu kultūru Latvijā

Ruta Klimkāne, Kultūras ministrijas Sabiedrības integrācijas departamenta vadītāja

Šobrid Latvijā reģistrētas ap 16000 nevalstiskās organizācijas, kuras darbojas visdažādākajās jomās, ieskaitot sabiedriskā labuma darbību, profesionālo interešu aizstāvības jomu, vides aizsardzību un citas. To vidū ir arī kultūras organizācijas, tostarp tās, kuru darbība ir vērsta uz mazākumtautību etniskās identitātes un savpatnības saglabāšanu, kā arī starpkultūru dialoga veicināšanu. Nav veikti aprēķini, cik tieši ir to organizāciju, kurās būtu apvieno-

jušies vai līdzdarbojas trešo valstu valstspiederīgie ar mērķi attīstīt un saglabāt savu kultūru Latvijā. Taču ir labi piemēri, kas apliecina, ka nevalstiskās organizācijas ir aktīvas trešo valstu valstspiederīgo integrācijas jautājumos.

Valsts budžeta iespējas, lai atbalstītu nevalstisko organizāciju darbu, ir ierobežotas, tāpēc aktīvi tiek strādāts, lai Latvijā izveidotu Nevalstisko organizāciju fondu ar mērķi atbalstīt gan biedrību un nodibinājumu kapacitātes stiprināšanu, gan darbību noteiktās jomās. Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds nodrošina iespēju saņemt finansējumu institūcijām un nevalstiskajām organizācijām, kuru mērķis ir gan uzņemošās sabiedrības izglītošana par trešo valstu valstspiederīgajiem, gan atbalsta nodrošināšana trešo valstu valstspiederīgajiem, kas vēlas būt aktīvi, tostarp popularizējot un saglabājot savu identitāti. Vislabākais sasniegums ir tad, kad trešo valstu valstspiederīgais atbalsta citus, kuri sa-līdzinoši nesen ieraudušies uz dzīvi Latvijā. Atbalsts var izpausties, veicot brīvprātīgo darbu vai nodrošinot konkrētus pakalpojumus.

Ar Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonda atbalstu tiek īstenoti projekti, kuros sadarbojas latviešu biedrības un Latvijas mazākumtautību biedrības. Vienas no senākajām Latvijas mazākumtautību organizācijām ir Baltslāvu biedrība, Latvijas Ebreju Kultūras biedrība un Latvijas Nacionālo kultūras biedrību asociācija. Lielākās organizācijas ir Latvijas Baltkrievu savienība, Latvijas Ebreju draudžu un kopienu padome, Latvijas Krievu kultūras biedrība, Latvijas Poļu savienība, Latvijas Vecticībnieku biedrība, Latvijas Ukraiņu biedrība un citas. Rīgā, Jelgavā un Ventspili pastāv vairāku tautību biedrību asociācijas un starpetniskās organizācijas. Latvijā darbojas arī biedrība „Afro Lat”, kas ir viena no Kultūras ministrijas Mazākumtautību konsultatīvas komitejas locekļiem.

Latvijā ir īstenoti daudzi projekti, kuru mērķgrupas ir trešo valstu valstspiederīgie un kas nodrošina daudzveidigu uzņemošās sabiedrības platformu, uz kuras bāzes var notikt trešo valstu valstspiederīgo kultūras iepazīšana un saglabāšana.

От Туркменистана до Риги недалеко

(продолжение, начало на 1 стр.)

Получается ли встретить своих соотечественников и здесь?

Кажется, что в Латвии не много людей из Туркменистана, во всяком случае мне не приходилось их тут повстречать. Правда, недавно во время игры я встретил одну свою соотечественницу, она вышла замуж за латыша. Пригласила меня в гости, очень радушно приняла. Могли поговорить о родине. В одном я уверен, что многие люди из Туркменистана хотели бы здесь интегрироваться, так как Латвия, хоть и не центр Европы, но это Европа и здесь всем жителям предоставляется

много возможностей. Я посоветовал бы своим соотечественникам пожить здесь, ибо здесь великолепные культурные возможности, хорошее общество. Тут нет агрессии к людям других национальностей. Необходимо учесть, здесь действуют требования к Шенгенской зоне, надо учитывать необходимость в оформлении разных документов. Но это решаемо, так как в общении с компетентными учреждениями языковых барьеров нет. Мне во многом помогает футбольный клуб, который обычно выполняет все формальности. В одном я уверен — проживание в Латвии для меня — прекрасная жизненная школа.

Фотографии из личного архива

Минзайев Руслан во время игры

Через язык открыть латышскую культуру

Шесть лет назад актриса Светлана Воронецкая приехала в Латвию из Карелии, чтобы работать в Рижском Русском театре. Сейчас она уже создала семью и свое будущее связывает с Латвией. Актриса интенсивно пытается освоить латышский язык и признает, что это первая предпосылка для успешного освоения культурной среды государства жителями третьих стран. Молодая актриса восторгается архитектурой Риги и признается: «К хорошим вещам быстро привыкаешь!»

Из какого вы государства и по какой причине приехали в Латвию?

Я родилась в России, всю жизнь прожила в Республике Карелия. Родилась я в маленькой деревне, там окончила школу, потом уехала в Петрозаводск — столицу республики, где пять лет училась в университете на историческом факультете. По профессии — историко-документатор — не работала ни одного дня, так как сразу же поступила на театральное отделение Театра Петрозаводской Консерватории. После четырех лет учебы меня и моих однокурсников пригласили на работу сюда — в Рижский

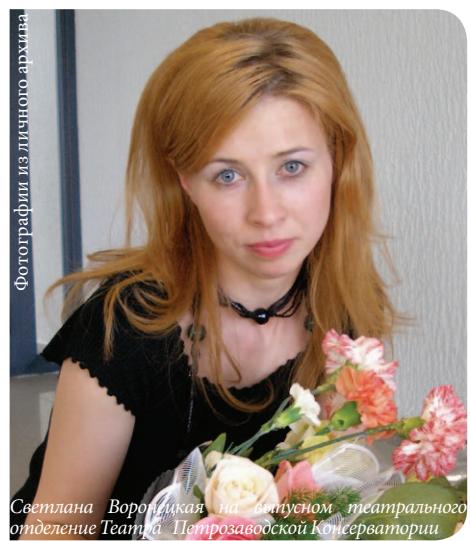
Русский театр имени Михаила Чехова. Режиссер Андрей Прикотенко, который пригласил нас, в свое время служил в армии вместе с нашим руководителем курса. Андрей Прикотенко приехал в Петрозаводск посмотреть на воспитанников нашего курса и пригласил меня и еще четырех моих однокурсников работать в Рижский театр.

Вначале вы думали в Латвии провести лишь какой-то отрезок времени?

Да, конечно. Со мной заключили договор на один год. В 2006 году я приехала в Ригу, отработала один сезон и уехала обратно в Россию. В Латвии я познакомилась со своим будущим мужем, который тоже работал в театре. Позже я уже ехала не в театр, а к нему. Мне опять предложили работать в театре, но не актрисой, а помощником режиссера. Отработала в театре один сезон, потом была в отпуске по уходу за ребенком. Только в мае я опять вернулась в театр. Так уж получилось, что в Риге я живу довольно долго, но работаю не так долго.

Какой теперь ваш статус в Латвии?

Я гражданка России, у меня есть временный вид на жительство, который я каждый год продлевала. Следующим летом будет уже пять лет, как я живу здесь, и у меня есть право, сдав экзамен

Светлана Воронецкая на выпускном театральном отделении Театра Петрозаводской Консерватории

по государственному языку, претендовать на постоянный вид на жительство. Прошлым летом я сдала экзамен по государственному языку и в следующем году буду претендовать на получение постоянного вида на жительство.

Помогают ли вам латыши освоиться в обществе?

В первый год я не общалась с латышами, в Рижском Русском театре все говорят на русском языке. Если мы с мужем куда-нибудь едем, например, в Вентспилс, то разговаривает муж, так как я ничего не понимаю. И в магазинах такой необходимости общения не было. Теперь я стала больше общаться на латышском языке. Я посещала курсы при Агентуре развития «Пять» и теперь не стыжусь говорить на латышском языке. И все же основной круг моего общения это русскоязычные. Ранее для жителей третьих стран в Латвии курсов латышского языка не было, сейчас они доступны, так как их финансирует Европейский фонд интеграции жителей третьих стран при поддержке Латвийского Государства, надзор за выполнением осуществляют министерство Культуры. Мне кажется, что в Латвии интерес к этому вопросу очень большой.

Мне повезло, так как у меня была возможность освоить латышский язык на курсах и в клубе разговорного языка, которые предложили такие организации как Агентура развития «Пять», общество Латвийского Красного Креста и Рижская дума. Надо искать и использовать эти возможности.

Как вы оцениваете богатство культурной жизни Латвии?

Первый год жизни в Латвии прошел в основном в театре, и я в совершенстве не знала латышского языка. Но поз-

же, при помощи мужа, познакомилась с разными достопримечательностями Латвии — Сигулда, Вентспилс, Тервете. Он рассказал мне об архитектуре Старой Риги — о Трех братьях, о Шведских воротах, о Домской площади. Так как я не знала языка, наслаждаться местной культурой было проблематично. Однажды мы были на празднике города Риги, и ведущий праздника говорил только на латышском языке. Тогда я поняла — это моя проблема, что я не знаю языка. Сначала я не посещала постановки на латышском языке, но совсем недавно впервые вместе с группой, в которой я изучаю латышский язык, побывала в Кукольном театре. Мне так понравилось, я сожалею, что до этого я посещала спектакли только на русском языке. Я поняла, посещай я концерты, спектакли, мне было бы легче освоить язык.

Ваша дочь тоже изучает латышский язык?

Сейчас, когда в рамках проекта Агентуры развития «Пять» я осваиваю латышской язык, у моей дочери есть возможность побывать в латышской среде, общаясь с детьми и осваивая латышский язык в Центре интеграции «Остановка для детей». Также язык она изучает по книжкам. Детский сад дочка начнет посещать с сентября, детский сад русского

потока.

Театральная жизнь в России на очень высоком уровне, а как в Латвии?

Там я была студенткой, сюда я приехала уже как актриса. Рижский Русский театр в России знают. У меня не было ощущения, что здесь периферия. Я поняла, что здесь люди общаются на более чистом и культурном русском языке, не пользуясь жаргоном. К счастью, здесь есть культура общения, она выше, чем в России, не всюду, но это так.

Вам как жителю из третьих стран достаточно информации о культурных событиях Латвии?

Нет, так как информация о них в основном на латышском языке. Раньше не читала новости на латышском языке, теперь читаю — для лучшего освоения языка.

Если бы такая информация была, помогло ли бы это вам?

Да, это помогло бы узнать культурную среду Латвии и освоить язык. Недостаток информации возникает из-за особенностей информационного пространства. Средства массовой информации, вещающие на русском языке, не информируют о латышских культурных мероприятиях. Я живу в той среде, где говорят на русском языке. Если бы в Латвии говорили бы только на латыш-

ском языке, мне было бы легче.

Что бы вы посоветовали жителям третьих стран, которые собираются посетить Латвию?

Учить языки, иначе ничего не получится. Надо интересоваться культурой, историей, посещать мероприятия. Главное — желание человека, и не нужно бояться общения.

Что бы вы посоветовали латышам, чтобы они лучше приняли жителей третьих стран?

Я не ощущала антипатии. Мне кажется — латыши лояльны, они не настроены агрессивно против людей других национальностей. Я даже не знаю, что посоветовать. Мне кажется — все нормально.

Каковы ваши планы на будущее?

Я хочу остаться в Латвии, здесь моя семья, подрастает дочь. Моя личная цель — выучить язык.

Примечание от редакции. Светлана с помощью газеты «Hallo, Latvia!» желает найти латышскую семью, которая, общаясь с молодой актрисой на латышском языке, помогла бы ей освоить язык и познать латышскую культуру, поэтому присылайте свои предложения на e-почту info@iiac.lv или на info@hallofflatvia.lv, присланная Вами информация будет переадресована Светлане.

Пояснение эксперта о возможности развития своей культуры жителями третьих стран в Латвии

Рута Климкане, руководитель департамента интеграции общества при министерстве Культуры

На данный момент в Латвии зарегистрировано около 16000 неправительственных организаций, которые работают в разных направлениях: общественно полезная деятельность, защита профессиональных интересов, защита среды и другие. Среди них есть и организации культуры, в том числе те, деятельность которых направлена на сохранение этнического самосознания и своеобразности нацменьшинств, что способствует межкультурному диалогу. Не подсчитано, как много существует организаций, в которых объединились и сотрудничают жители третьих стран с целью развития и сохранения своей культуры в Латвии. Есть много хороших примеров, которые доказывают, что неправительственные организации активны в вопросах интеграции жителей третьих стран.

Возможности государственного бюд-

жета в поддержке деятельности неправительственных организаций ограничены, поэтому ведется активная работа для создания в Латвии «Фонда неправительственных организаций» с целью поддержки и укрепления обществ и организаций, эффективности их деятельности в определенных сферах. Фонд интеграции жителей третьих стран обеспечивает возможность получения финансирования для институций и неправительственных организаций, целью которых является просвещение и образование принимающего сообщества о жителях третьих стран, а также обеспечение поддержки жителей третьих стран, которые активно пропагандируют и сохраняют свою идентичность. Говорить о достижениях можно тогда, когда жители третьих стран уже поддерживают тех жителей, которые сравнительно недавно прибыли в Латвию. Поддержка может выражаться в добровольном выполнении какой-либо работы или обеспечении конкретных услуг. С помощью поддержки Фонда интегра-

ции жителей третьих стран осуществлены проекты, в которых сотрудничают латышские общества и общества нацменьшинств Латвии. Одни из старейших обществ нацменьшинств Латвии это Балто-славянское общество, Еврейская община Латвии и ассоциация Национальных культурных обществ Латвии. Самые большие организации это Союз белорусов Латвии, Совет еврейских общин Латвии, Латвийское общество русской культуры, Союз поляков Латвии, Старообрядческое общество Латвии, Украинское общество и другие. В Риге, в Елгаве и в Вентспилсе существуют организации разных национальных обществ и межэтнические организации. В Латвии действует общество «Афро Лат», которое является одним из членов консультативного комитета Нацменьшинств при Министерстве Культуры.

В Латвии осуществлены многие проекты, целевой аудиторией которых являются жители третьих стран, эти проекты создают платформу для общества, принимающего жителей третьих стран, на базе которой может происходить познание и сохранение культуры жителей третьих стран.

Turkmenistan is not far from Riga

(continued, page 1)

Do you manage to meet your fellow countrymen here?

It seems that there are not many people from Turkmenistan here, at least I have not met anyone yet. Although not long ago during a game I met a fellow countrywoman who is married to a Latvian. She invited me to visit her family and I was welcomed very sincerely. We could talk about our native country. There is one thing I can say with a certainty: Turkmen would like to integrate in Latvia; although it is not the centre of Europe, it is very European and provides people with quite a lot of oppor-

tunities. I would definitely advise to my fellow countrymen to live here for some time, as culturally the country has a great deal to offer and the society is good. There is no aggressive attitude towards foreigners here. But it must be kept in mind that there are requirements of the Schengen countries and people would have to deal with a variety of paperwork here. However, even that can be solved, as no language barrier exists in communication with the competent authorities. In my case the football club helped me a lot as it usually takes care of all formalities with the required documents. It is absolutely true that living in Latvia has given me a great school of life.

Personal archive photography

Ruslan Mingazovs during a match

The language helps to understand the culture

Actress Svetlana Voroneckaya came to Latvia from Karelia six years ago to work in Riga Russian Theatre. Now she has a family in Latvia and all her life is here as well. Svetlana Voroneckaya is intensively learning Latvian and is sure that for any third-country national it is the first prerequisite to be able to successfully understand the cultural environment. The young actress is absolutely delighted about the architecture of Riga and admits: "We get used to good things pretty quickly!"

What country do you come from and why did you move to Latvia?

I was born in Russia but spent all my life in the Republic of Karelia. I was born in a small village, graduated from a school there, and then went to Petrozavodsk, the capital of the Republic, where I studied history at the local University for five years. I have not worked a single day in my acquired profession — Historian/Documenter, as right after the graduation I started to study in the Theatre section of Petrozavodsk Conservatory. Following four years of studies, I and my classmates were invited to work here in Mikhail Chekhov Riga Russian Theatre. Director Andrew Prikotenko, who invited us, once served together with our course manager in the army. A. Prikotenko came to see our course students and invited me and four my classmates to come to work in Riga.

Did you plan to stay in Latvia just for some definite period of time?

Absolutely, I had a one-year contract. In 2006 I came to Riga, worked here for one season and went back to Russia. In Latvia I met my husband, who also worked in the theatre. Later I came back here to be with him, not return to the theatre. And again I

got a job offer in the theatre, though not as an actress, but as a director's assistant. I had been in the theatre for one season and then went on maternity leave. I started to work again only in May. It turned out that I have been in Riga for a rather long spell of time, but have been working here for a comparatively shorter period.

What is your status in Latvia now?

I am a Russian citizen and I have a temporary residence permit, which should be renewed annually. Next summer it will be five years since I live here and I have the rights to qualify for receiving the permanent residence permit by passing the language exam. I passed a Latvian exam last year and will apply for the permanent residence permit next year.

Do Latvians help you to integrate into the local society?

During my first year in Latvia I did not make contacts with Latvians, everybody spoke Russian in Riga Russian Theatre. When we went somewhere, for example to Ventspils, my husband communicated with people as I did not understand anything. I did not have any need for it when doing shopping as well. Now I communicate

with Latvians more often. I took part in the course organized by the Development Agency "Five" and I would not be ashamed to speak Latvian anymore. But still I mostly communicate with Russian speakers. Some time ago no Latvian courses for third-country nationals were available in Latvia. Now they are available because with the state aid they are financed by the European Fund for the Integration of Third-country Nationals and the implementation is monitored by the Ministry of Culture. It seems that there is a great interest for them in Latvia. I am fortunate to have had the opportunity to attend the language course organized by the Development Agency "Five", the Latvian Red Cross and the Riga City Council. Such opportunities are worth looking for.

What do you think of Latvian cultural treasures?

During my first year in Latvia all my time was spent at the theatre and I did not know Latvian at all. Later with the help of my husband I saw different places in Latvia, like Sigulda, Ventspils, Tervete. He told me about the architecture of Old Riga, about the Three Brothers, the Swedish gate, the Dome Cathedral square. As I did not know the language, it was quite difficult to really feel the local culture. Once there was a Riga city holiday and some of the spokespersons spoke only in Latvian. I felt so alien. Everybody had fun but I did not understand anything. Then I realised that it is my problem as I do not know the language. At the beginning I did not go to watch plays in Latvian theatres but recently for the first time in my life I went to the Puppet Theatre with colleagues from the group I was studying Latvian with. I was delighted and was sorry that I had only seen Russian shows. I

Svetlana Voroneckaya with her husband Nikolay

realised that attending shows and concerts would help me to learn the language.

Is your daughter also studying Latvian?

Currently, because I'm studying Latvian within a project implemented by Development Agency "Pieci", my daughter also has an opportunity to immerse herself in the Latvian environment by communicating with children and studying the Latvian language at the integration centre "Pietura bērniem" ("A station for children"). Besides, she is picking up the language from books. From September my daughter will start attending a kindergarten, a Russian-speaking kindergarten.

The art of theatre is on a very high level in Russia, is it so in Latvia as well?

I was only a student when I was there, I came here already as an actress. Riga Russian Theatre is known in Russia. I did not think that I had come to a province. I see that the Russian language that people speak here is clearer and more refined, without slang words. Fortunately, there is a culture of communication here, and it is of a much higher level than in Russia, although not everywhere.

Do you as a third-country national have enough information about cultural events in Latvia?

Not at all, as the information on them is available only in Latvian. Some time ago I did not read news, now I would do it to learn the language better.

Would it help you if such information would be available?

Yes, it would help me to know better the Latvian cultural environment and to learn the language. The lack of information is also enhanced by the relatively fragmented information space. Russian language media do not provide information about the cultural events in Latvia. And I still mostly live around Russian speaking people. It would be much easier for me if only Latvian would be spoken around Latvia.

What would you advise to other third-country nationals planning to move to Latvia?

Learn the language, there is no other way. Be interested in the culture, history; be interested in the events around. The most important is the person's willingness and not being afraid to make contacts.

And what would you advise to Latvians themselves to welcome third-country nationals better?

I have not felt any dislike directed at me. It seems to me that Latvians are very loyal, they do not have an aggressive attitude towards foreigners. I even do not know what to say about it. Everything seems normal for me.

Could you tell us about your future plans?

I would like to live in Latvia, my family is here and my daughter is growing up here. My main personal goal is to learn the language.

Editorial Board's Note: Through our newspaper Svetlana would like to find a Latvian family willing to help her to learn the language and to know Latvian culture better by speaking with her in Latvian. Therefore we ask you to send your offers by e-mail info@iiac.lv or info@hallolatvia.lv and we will forward the information to Svetlana.

Expert's clarification on the possibilities for third-country nationals to develop their own culture in Latvia

Ruta Klimkane, Head of the Society Integration Department of the Ministry of Culture

Currently there are around 16 000 non-governmental organizations (NGO) registered in Latvia working in different fields, including public benefit activities, professional interest advocacy, environmental protection and other. Among them are cultural organizations, including those whose activities are focused on the preservation of ethnic identity and self esteem among minorities and promotion of intercultural dialogue. The exact number of the organizations that third-country nationals have joined or participated in to develop and preserve their culture in Latvia has not been estimated. But there are some good examples, showing that non-governmental organizations take active part in matters

connected with integration of third-country nationals.

The state budget has limited means to support the work of NGOs, therefore people have actively worked to create a Latvian "NGO Fund" to strengthen the capacity of associations and foundations and support their activity in certain areas. The Fund for the Integration of Third-country Nationals provides funding to institutions and non-governmental organizations that aim to educate the host public about third-country nationals as well as provide support for third-country nationals willing to be active, including promotion and maintaining of their identity. The best measure of success is when a third-country national supports others who have come to Latvia relatively recently. Support may include volunteering or providing active service.

With the support of the Fund for the In-

tegration of Third-country Nationals several projects have been implemented where the so-called Latvian Societies and Minority Associations of Latvia co-operate. The Baltic-Slavonic Society, the Latvian Jewish Cultural Society and the Latvian Association of National Cultural Societies are some of the oldest minority organizations in Latvia. The Byelorussian Community in Latvia, the Council of Latvian Jewish Congregations and Communities, Latvian Association of Russian Culture, the Polish Community in Latvia, the Old Believers Society of Latvia, the Latvian Ukrainian Society and others are some of the largest organization in Latvia. There are associations of multi-ethnic and inter-ethnic societies in Riga, Jelgava and Ventspils. The society "Afro Lat" also working in Latvia is a member of the Council for National Minorities of the Ministry of Culture.

There are a number of projects implemented in Latvia targeting third country nationals and providing a diverse platform of the host society which may be a base for learning and preservation of third-country nationals' culture.

Eksperta skaidrojums par uzturēšanās atļauju, vīzu un darba atļauju noformēšanu sportistiem un māksliniekiem

Maira Roze,
Pilsonības un
migrācijas
lietu pārvaldes
priekšnieka
vietniece

Sportistiem un māksliniekiem, kas ir trešās valsts pilsoņi, lai strādātu Latvijā, ir jābūt vīzai vai uzturēšanās atļaujai un darba atļaujai. Sporta klubi, kuri pilnībā nav pārliecināti par sportista spējām, var formēt vīnam vīzu un papildus saņemt darba atļauju līdz 90 dienām. Gadījumos, ja sportists ir pie-mērots klubam, var formēt uzturēšanās atļauju un darba atļauju. Lai arī vispārējā gadījumā, uzaicinot ārzemnieku strādāt Latvijā, Nodarbinātības valsts dienestā jāpiesaka vakance un tai jābūt brīvai ne mazāk kā 30 dienas, uzaicinot profesionālo sportistu, vakanci pieteikt nav nepieciešams, jo ir skaidrs, ka šī profesija ir specifiska un jebkurš nevar uz šo vietu pretendēt. Savukārt, ja ārzemnieks ierodas Latvijā uz viesizrādēm kā izpildītājs (mūzikis, dziedātājs, dejetājs, aktieris, cikla mākslinieks u.c.), autors (komponists, horeogrāfs, režisors, scenogrāfs u.c.), izrāžu nodrošināšanā iesais-

tīts administratīvais vai tehniskais darbinieks un viņa paredzētais uzturēšanās ilgums nepārsniedz 14 dienas, darba atļauja nav nepieciešama. Lai strādātu Latvijā ilgāk, ir jāsaņem vīza un darba atļauja, ja pietiek uzturēties Latvijā 90 dienas puspaga laikā. Savukārt, ja nepieciešams Latvijā uzturēties nepārtrauktī, nepieciešams saņemt uzturēšanās atļauju un darba atļauju. Arī šajos gadījumos kultūras iestādei nav nepieciešams izsludināt vakanci.

MK Noteikumi nr.553 — Noteikumi par darba atļaujām ārzemniekiem lasāmi <http://www.likumi.lv/doc.php?id=212363> vai mājas lapā www.hallolatvia.lv sadaļā „Bibliotēka”.

Paplašināts Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka vietnieces Mairas Rozes skaidrojums lasāms mājas lapā www.hallolatvia.lv

Пояснение эксперта об оформлении вида на жительство, визы и разрешения на работу для спортсменов и художников

Майра Розе, заместитель начальника Управления по делам гражданства и миграции

Спортсмены и художники, которые являются жителями третьих стран, для работы в Латвии должны иметь при себе визу или вид на жительство и разрешение на работу. Спортивные клубы, которые полностью не уверены в способностях спортсмена, могут оформлять ему визу и дополнительно получить разрешение на работу сроком до 90 дней. В случае, если спортсмен соответствует требованиям клуба, можно оформлять вид на жительство и разрешение на работу. Приглашая иностранца на работу в Латвию, необходимо подать заявку на вакансию в Го-

сударственную службу занятости, которая должна быть свободной не менее чем 30 дней. Пригласив профессионального спортсмена, не нужно заявлять о вакансии в Государственную службу занятости, так как понятно, что эта профессия специфична, любой желающий не может претендовать на это место. Однако если иностранец приезжает в Латвию на гастроли как исполнитель (музыкант, певец, танцор, киноактер или артист цирка и др.), автор (композитор, хореограф, режиссер, сценограф и др.), административный или технический работник, отвечающий за обеспечение выступлений, и продолжительность его пребывания не превышает 14 дней, разрешение на рабо-

ту не требуется. Для того чтобы работать в Латвии дольше, необходимо получить визу и разрешение на работу, если для пребывания в Латвии достаточно 90 дней в течение полугода. Однако если в Латвии необходимо находиться постоянно, то необходимо получить вид на жительство и разрешение на работу. И в этом случае учреждению культуры не нужно объявлять о вакансии.

Положение Кабинета министров № 533 вы можете прочитать на английском языке: http://www.vvc.gov.lv/export/sites/default/docs/LRTA/MK_Noteikumi/Cab._Reg._No._553_-_Work_Permits_for_Third-country_Nationals.doc или на сайте www.hallolatvia.lv в разделе «Библиотека»

С подробным пояснением заместителя начальника Управления гражданства и миграции Майры Розе можно ознакомиться на сайте www.hallolatvia.lv

Expert's clarification about issuing residence permits, visas and work permits for athletes and artists

Maira Roze, Deputy Head of the Office of Citizenship and Migration Affairs

Athletes and artists who are third-country nationals should receive a visa or a residence permit and a work permit to work in Latvia. Additionally, sports clubs not completely sure of an athlete's abilities can obtain a visa and a work permit for him/her for 90 days. When the club has decided on an athlete's employment, it can apply for the residence and work permits. Although generally if a third-country national is going to work in Latvia on the grounds of an invitation, a vacant position should be registered with the State Employment Agency and

it should be vacant for no less than 30 days following the registration; when a professional athlete is going to work in Latvia on the grounds of an invitation, there is no need to register a vacant position as it is clear that the profession is specific and not everyone can qualify for it. However, a work permit is not required if a third-country national is going to work in Latvia as a performer (a musician, a singer, a dancer, an actor, a circus performer, etc.), an author (a composer, a choreographer, a director, a set designer, etc.), an administrative or technical staff involved in ensuring a performance, provided that the working period does not exceed 14 days. If employment of a third-country national

is related to residence in Latvia which exceeds 90 days, within six months a visa and a work permit should be obtained. However, a residence permit and a work permit should be obtained if it is necessary to stay in Latvia permanently. In the latter case, a cultural institution does not need to register a vacant position either.

You can read Cabinet Regulation No.553-Regulations Regarding Work Permits for Third-country Nationals on http://www.vvc.gov.lv/export/sites/default/docs/LRTA/MK_Noteikumi/Cab._Reg._No._553_-_Work_Permits_for_Third-country_Nationals.doc or in the section "Library" on the website www.hallolatvia.lv.

Refer to a detailed clarification of Deputy Head of the Citizenship and Migration Affairs Maira Roze on the website www.hallolatvia.lv.

